

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо захисту прав державних реєстраторів та недопущення втручання в їхню діяльність (реєстр. № 5531-1 від 22 грудня 2016 року)

Комітет з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 03 жовтня 2017 року (протокол № 63) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо захисту прав діяльності державних реєстраторів та недопущення втручання в їхню діяльність (реєстр. № 5531-1 від 22 грудня 2016 року), поданий народними депутатами України Пташник В.Ю., Паламарчуком М.П. та іншими (далі – Законопроект).

Згідно з поясннюальною запискою Законопроект розроблено з метою забезпечення державних гарантій діяльності державних реєстраторів, захисту прав осіб, що звертаються за отриманням відповідних послуг, а також запровадження кримінальної відповідальності за протиправне втручання у діяльність державних реєстраторів. Законопроект передбачає захист прав державних реєстраторів, їхніх близьких осіб від посягань, пов’язаних з виконанням реєстраторами їхніх службових обов’язків, зменшення ризиків внесення записів до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань всупереч вимогам законодавства.

Законопроектом пропонується доповнити Кримінальний кодекс України новими статтями 343-1 (Втручання в діяльність державного реєстратора або перешкодження його діяльності) та 345-2 (Погроза або насильство щодо державного реєстратора), якими передбачається відповідальність за:

вплив у будь-якій формі на державного реєстратора з метою перешкодити виконанню його службових обов’язків, або добитися прийняття ним незаконного рішення;

створення у будь-якій формі штучних перешкод у роботі державного реєстратора;

погрозу вбивством, насильством або знищеннем чи пошкодженням майна щодо державного реєстратора, а також щодо його близьких родичів у зв'язку з виконанням державним реєстратором своїх службових обов'язків;

умисне заподіяння державному реєстратору чи його близьким родичам легких або середньої тяжкості тілесних ушкоджень, нанесення побоїв чи вчинення інших насильницьких дій у зв'язку з виконанням державним реєстратором своїх службових обов'язків;

умисне заподіяння державному реєстратору або його близьким родичам тяжкого тілесного ушкодження у зв'язку з виконанням державним реєстратором своїх службових обов'язків.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

У Конституції України визначається, що Україна є незалежною, демократичною, правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8), органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19).

Діяльність державних реєстраторів чітко врегульована законодавством України, зокрема Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань». Визначено, що державні реєстратори за порушення законодавства у сфері державної реєстрації прав несуть дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність у порядку, встановленому законом.

Відповідно до частини другої статті 11 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» втручання, крім випадків, передбачених цим Законом, будь-яких органів влади, їх посадових осіб, юридичних осіб, громадян та їх об'єднань у діяльність державного реєстратора під час проведення реєстраційних дій забороняється і тягне за собою відповідальність згідно із законом.

Водночас, частиною п'ятою статті 6 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» встановлено, що втручання будь-яких органів, їх посадових осіб, громадян, юридичних осіб та громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, у діяльність державного реєстратора під час проведення реєстраційних дій, крім випадків, передбачених цим Законом, забороняється і тягне за собою відповідальність згідно із законом.

При цьому законодавством не конкретизовано відповідальності осіб, що здійснюють протиправне втручання в діяльність державного реєстратора.

Кримінальний кодекс України має своїм завданням правове забезпечення охорони прав і свобод людини і громадянина, власності, громадського порядку та громадської безпеки, довкілля, конституційного устрою України від злочинних посягань, забезпечення миру і безпеки людства, а також запобігання злочинам; для здійснення цього завдання Кримінальний кодекс України визначає, які суспільно небезпечні діяння є злочинами та які покарання застосовуються до осіб, що їх вчинили (стаття 1 Кримінального кодексу України).

У Рішенні від 12 квітня 2012 року № 9-рп/2012 Конституційний Суд України зазначив, що відповідно до частини першої статті 64 Основного Закону України конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України. Конституційні права і свободи є фундаментальною основою існування та розвитку Українського народу, а тому держава зобов'язана створювати ефективні організаційно-правові механізми для їх реалізації. Відсутність таких механізмів нівелює сутність конституційних прав і свобод, оскільки призводить до того, що вони стають декларативними, а це є неприпустимим у правовій державі (підпункт 2.1 пункту 2 мотивувальної частини).

У Рішенні від 12 лютого 2002 року № 3-рп/2002 Конституційний Суд України зазначив, що Конституція України як головне джерело національної правової системи є також базою поточного законодавства. Вона надає можливість урегулювання певних суспільних відносин на рівні законів, які конкретизують закріплений в Основному Законі положення (абзац перший підпункту 3.1 пункту 3 мотивувальної частини).

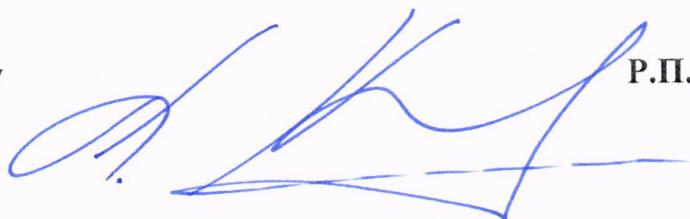
Виключно законами України визначаються, зокрема, засади цивільно-правової відповідальності, діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями, та відповідальність за них (пункт 22 частини першої статті 92 Конституції України).

У Рішенні від 30 травня 2001 року № 7-рп/2001 Конституційний Суд України зазначив, що виключно законами України мають врегульовуватись засади цивільно-правової відповідальності (загальні підстави, умови, форми відповідальності тощо), підстави кримінальної, адміністративної та дисциплінарної відповідальності - діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями (основні ознаки правопорушень, що утворюють їх склад), та відповідальність за них. У такий спосіб Конституція України заборонила врегульовувати зазначені питання підзаконними нормативно-правовими актами та встановила, що лише Верховна Рада України у відповідному законі має право визначати, яке правопорушення визнається, зокрема, адміністративним правопорушенням чи злочином, та міру відповідальності за нього (абзац сьомий пункту 2 мотивувальної частини).

Єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент – Верховна Рада України, до повноважень якої належить прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України).

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо захисту прав державних реєстраторів та недопущення втручання в їхню діяльність (реєстр. № 5531-1 від 22 грудня 2016 року), поданий народними депутатами України Пташник В.Ю., Паламарчуком М.П. та іншими, не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

Р.П. КНЯЗЕВИЧ